

12
265

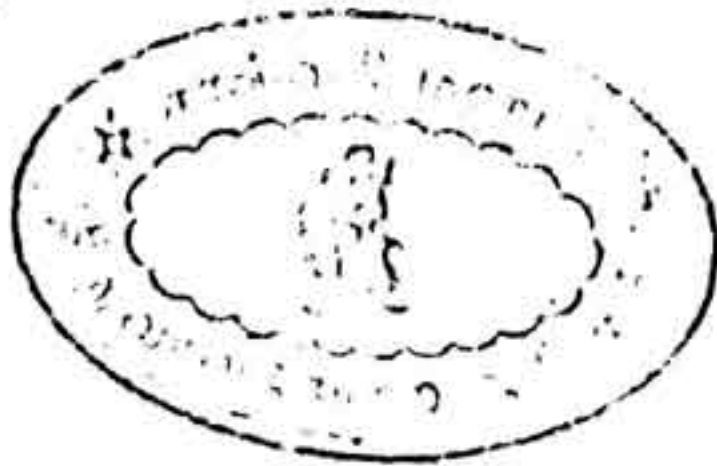
சென்னை
1950

பணக்கூறு

50

ஐந்திணை யெழுபது

உரையுடன்:

12
265

பதிப்பாசிரியர்

இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பலா,

சோமசுந்தர தேசிகர்.

All Rights Reserved.]

[Price As. 4.

12

செய்த
265

50

1894

கிழக்கணக்கு.

மூவாதியார் செய்த

ஐந்திணை யெழுபது

இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பாம்பரை,
 சோமசுந்தர தேசிகரால்
 பரிசோதிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

வஸந்தா அச்சுக்கூடம்,
 மாயூரம்.
 1926.

Registered Copyright.]

[விலை அணு 4.

உ

சுவமயம்.

அமிழ்தினுமினிய தமிழினிடத்தும் தமிழரிடத்தும்
மிக்க அன்புடையராய

கேசிகன்,

திருவாளர், S. இரத்தினம் பிள்ளையவர்கட்கு
இந்நூல் உரிமையாக்கப்பட்டது.

மெட். மூர்லா... ஐத்திணையின் பாற்பட்ட இன்ப நூல்களு
 மிதனுளடங்கும். இவ்வகைத்தாய நூல்களுள்ளே ஈண்டு பதித்துள்ள
 ஐத்திணையெழுபது நீங்கலாக மற்றவை பலராலும் பல பதிப்புக்
 கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஐத்திணையெழுபது சங்கப்புலவரை யுள்ளிட்ட சான்றோ
 ரான ழுவாதியாபு பாடப்பட்டவென்பதைத் தவிர, அவரைப்
 பற்றிய விவரம் ஒன்றும் அறிவதற்கில்லை. இந்நூல் எழுபது
 பாக்களையுடையது. இன்பப் பகுதியின்பாற் படுவது. இதனிற்
 காணும் இழுமென்றோசையும், விழுமிய பொருநீரங், கண்டது
 போல வீள்ளுந்திறனு மிகவும் பாராட்டற் பாலன. உரையாலிரியர்
 பலராலு மெடுத்தாளப்பட்டுள்ள இத்துணைச்சீரிய நூலில் முல்லை
 13, 14-வது பாக்களும், நெய்தலில் கடைச்செய்யுளும் அந்
 பட்டில. இந்நூலுக்குப் பழைய உரை யொன்றுண்டெனி
 னும், அது முதலிருப்பத்தாறு பாக்கட்கே இருக்கின்றது. இவ்வரை
 யோடு இப்பகுதியை இருபதாண்டுக்கு முன்னர் - வித்வநீ
 மு. இராகவணியங்காரவர்கள் நெய்தலிற் றுயிலாக வெளியிட்டார்கள்.
 மற்றவை பதிக்கப்படவில்லை. எஞ்சிய பாக்கட்கும் மூதறிவுடைய
 பெரியாரொருவர் குறித்த உரையோடு முதற்றடவையாக இப்
 பொழுது பதிப்பிக்கப்படுகிறது. பழந்தமிழ் நூல்களின் உண்மை
 யுருவும் கண்டு ஒரு நூல் ஒழியாவண்ணம் அழியாவெழுத்திலிடுதல்
 மிக மிகத்துன்பமான செயலேயாமெனிணும் அச்சவாசன மேறிய
 ஞான்றே புலவர் சிகாமணி யென்பார் சிலர், இக்காலத்து, தாங்கள்
 பாடபேதங்களையும், உண்மையுருவங்களையும் பழந்தமிழ் நூல்
 களைத் துருவியாய்ந்து கண்டதாகக் கூசாமல் வெளியிடுவதைக்
 காண்பதா ஓண்டாகும் மனக்கசப்பினும் பெரிதாகாது. இதுவும்
 அவ்வாறாக தென்றே கொண்டுள்ளேன்.

‘கோழைமிடற்றேன் சவிகோளுமீல’ எனிய அடியேன் அடிப்
 பட்ட சான்றோர் நூலை யாய்தற்குத் தகுதியுடையனல்லே னாயி
 னும் இதுகாறும் இந்நூல் அச்சவாசன மேறக்குரையை நீக்குவா
 னெண்ணி உரையுங்கண்டு ஒருவாறுருவமும் கண்டு பதித்தே
 னாகையான் ‘குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல் கற்றறிந்த
 மாந்தர்கட’ளும் என்பதோடு, இது இனிதுமுடிக்க வல்லமைதந்த
 திருவருளை வழுத்துகின்றேன். ரோமசுந்தர தேரிசுவன்.

அகன்பனையூர	44	சூர்றப்பு	68
அடம்பியிரெக்கர்	62	செங்கதிர்ச்சி	35
அவரைபொருந்திய	1	தடமென்	15
ஆவிவருப்பிற்	19	தண்ணூறுங்	16
ஆற்றலுடைய	13	தண்ணீரருங்	17
இடுமணலெக்கர்	59	தேங்கமழ்	64
இலையமர்	3	தேரைத்த	47
இவர்கிரைக்கி	67	நீரிலருஞ்சரம்	23
இனத்தவருங்	20	நுண்ணூண்	32
உண்டுறைப்பொய்	54	பாத்தில்கமுத்	66
உண்ணாட்டஞ்சான்	53	பிரசங்	45
உழலைமுருக்கிய	45	பீரிவர்கூ	10
எழுத்துடை	29	பூங்கணிட	34
எறிசுருக்குப்	65	பெருங்கையிடு	41
என்னைதொல்	58	பேதைபக	12
ஒல்லோமென்	42	பேதையரென்	48
ஒழுகுதிரை	57	பேழ்வாயி	51
ஒள்ளிதழ்த்தா	50	பொய்கைந	31
கண்டிரண்	61	பொரிப்புற	55
கண்ணூறு	63	பொறிக்கிளர்	37
கதமுறை	18	பொன்னிணர்	33
கல்லேர்புறவி	24	மணிநிற	6
காதலிற்றீர	52	மன்றத்துறு	60
காயந்தீயேவென்னை	7	மன்றப்பல	9
காரிகைவாட	21	மன்றமுதுமா	4
கார்ப்புடை	27	முடமுதிர்புன்னை	40
குருந்தலைவான்பட	28	முள்ளுடை	69
குறையொன்றுடை	14	யாணர்நீல்	36
கொடுவரிவாய்த்த	39	வளைவயலூ	49
கொல்லைப்புனத்த	2	வார்கதி	56
கொன்றைக்குழலூ	22	வில்லுமுது	13
கொள்வல்	38	வெறிகமழ்	30
கேழலுமுத	11		8
சான்றவர்கேண்மை	5		

சுந்தரபாண்டிய முபது

மூல மும் உரையும்.

க.-குறிஞ்சி.

க * அவரை பொருந்திய பைங்குர லேனல்
கவரி மடமா கதூஉம் படர்சாரற்
கானக நாட மறவல் வயங்கிழைக்
கியானிடை நின்ற புணை.

தோழ் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) அவரை பொருந்திய கழிரையுடைய பசுந்
தனையைக் கவரிமடமா கதூவாநின்ற படர்ந்த சாரலினை
யுடைய கானகநாடனே! மறவாது நினைப்பாயாக: வயங்கா
நின்ற அணியினை யுடையாட்கு யானடுவுநின்ற புணை;
என்று. (க)

உ † கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கற்பாய்ந்து

வாணி னருவி ததும்பக் கவினிய

* இதனை " பாங்கி தலைவியை நீங்கித் தலைவற்கு ஒம்படை
சாற்றற்குச் செய்யுள்" என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர்.
(சூத். கசக) இளம் பூரணம் சநடு மேற்கோள்.

† " இதனை நச்சினூர்க்கினியர் " வரைவுதலைவரினும்" (தொல்,
பொ, கள, உய) என்பதற்கெடுத்தோதி, இதன்கண் " நயனுடை
யன்" என்பதனால் வரைவுதலைவந்தமையும் 'நீப்பினும்' என்பத
னால், அவன்வயிற்பரத்தமையுங் கூறினாள்" என்றார். இளம் பூரணம்
டுஅக மேற்கோள்.

நாடனாயமுடை

வாடன் மறந்தன

வரைவுமலிந்து பொருள் வயிற் பானல்.

(இ-ள்) கொல்லைப்புனத்த அகிலைச்சாமந்து கற்கள்மேற்பாய்ந்து மழையானுளதாய அருவி முழங்குதலான் அமுதபெற்ற நாடன் தன்னைபடைந்தார்க்கீரமுடையெனன்பதனான் அவன் பிரிந்தானூரினும் வாடுதலை மறந்தன் என்றோள்கள் ; எ-று.

(உ)

ஈ இலையமர் தண்குளவி யேய்ந்த பொதும்பிற் குலையுடைக்க காந்த ளினவண் டிமிரும் வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை யலையு மலைபோயிற் றின்று.*

தோழி தலைமகன் வரைவுமலிந்தமை தலைமக்ட்துச் சோல்லியது.

(இ-ள்) இலைபயின்று தண்குளவிக் கொடிகள் படர்ந்து

முடிய பொதும்பின்கட் பூங்கொத்தையுடைய காந்தளின் இனவண்டுகொலிக்கும் வரையகநாடனும் வரைவொடுவந்தானாதலான். இன்று நமக்கு அன்னையலைக்கும் அலைபோயிற்று ; எ-று.

(உ)

ச †மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ

முண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் கன்றமர்ந்

*இது “தலைமகள் உவைகையாற்றாதுளத்தேரடு கிளத்தற்குச் செய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்க வுரைகாரர் (கு. கஎச) இளம் பூ. ௫௮௨ மேற்கோள்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், சூத்திரம்-உய, நச்சினூர்க்கினியருரை மேற்கோள். இளம் பூ. ௫௯௪ மேற்கோள். பொருநர் முதலியோர் மன்றப்பலவில் தம் வாச்சியங்களைத்தொங்க விடுதலியல்பு; புறம் க௨௮.க; ஈஎச:௫.

யாடலை
 தலைமகன்
 மலைமகன்

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக் குத்
 தலைமகளியற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) மன்றின்கணின்ற பலவின் சனைமுநீர்ந்த
 இனிய பழத்தைத் தின்றின்புற்றுவந்து ஆமாவின்முலையை
 மந்திவருட அவ்வாமாத் தன்கன்றிற்குப்போல. ஆன்பு
 பட்டுப் பாலைச்சாரக்கும் அணிமலைநாடனை யாமுளேமாப்
 பரிவதிலும்; எ-று. (ச)

௫ சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி
 வலியாகிப் பின்னும் பயக்கு மெலிவில்
 கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
 நயந்திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அமைந்தாருடைய நட்புச் சிதைவின்றி நிலை
 பெற்று அடைந்தார்க்கு வலியாகி மறுமையின்கண்ணும்
 பயனைச்செய்யும்; அதுபோல, நீராற்றிகழாநின்ற சோலை
 யையுடைய மலைநாடனுடைய நட்பு மெலிவின்றி யின்பத்
 தைத்திகழாநிற்குமென்னாநின்றது என்னெஞ்சு; எ-று. (ரு)

௬ பொன்னினார் வேங்கை கமழ் நளிர்சோலை.
 நன்மலை நாட மறவல் வயங்கிழைக்கு
 நின்னல்ல தில்லையாலீ யாயோ கண்ணோட்டத்
 தின்னூயிர் தாங்கு மருந்து.

புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைக்கண்டு தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்
 கை கமழாநின்ற குளிர்ந்த சோலையையுடைய நன்மலை

நாடனே! மறவா, தொ
 தேராணில்லையா தவால் ந
 னா, க்தாங்கு மருந்து நல்காயோ? எ-று. மானல்ல
 கிணையாடி
 (கா)

எ காப்தீயே லன்னை யிவனோ தவறில
 னோங்கிய செந்நீ ரிழிதருங் கான்யாற்றுட்
 டேங்கலந்து வந்த வருவி குடைந்தாடத்
 தாஞ்சிவப் புற்றன கண்.

பகற்குறிகூட் டலைமகன் சிறைப்புறந்தானுப் படைத்து
 மொழிகளவியாந் ரேழி வொளவுடாயது.

(இ-ள்) வெகுளவேண்டா: அன்னாப்! குற்றமில்ளிவள்;
 மிக்க சிவந்த நீர் தாழ்ந்தோடுங் கான்யாற்றுட்டேனெடுங்
 கலந்துவந்த அருவிநீரைக் குடைந் தாடிவொளவுதலான் இவள்
 கண்தாழ் சிவப்புற்றன: ஆதலான்; எ-று. (எ)

அ வெறிகமழ் தண்சனைத் தெண்ணீர் தூளும்பக்
 கறிவீளர் தேமா நறுங்கனி வீழும்
 வெறிகமழ்தண்சோலை நாடவொன்றுண்டோ
 வறிவின்க னின்ற மடம்.

புணர்ந்து நீங்குந்தலைமகனைக்கண்டு தோழி வொளவுடாயது.

(இ-ள்) வினாசொழி நின்ற குளிர்ந்த சூனையின்கண்
 தெளிந்தநீர் தூளும்ப மிளகு படர்ந்து வளரூநின்ற இனிய
 மாவின து நறியகனிவீழும் வெறிகமழ்தண்சோலை நாடனே!
 நின்னறிவின்க னின்றதொரு பேஷுதலுமாண்டோ? எ-று(அ)

கூ *மன்றத் தூறுகற் கருங்கண் முசுகளுங்
 குன்றக நாடன் றெளிந்த தெளியினை

* இளம் பூணம் ருசுக் மேற்கோள்.

தேவநீந்தேன் றலையளி
வெட்டி   **வெட்டி**

தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாக இயற்புத்த
 • தோழிக்குத் தலைமகளியற்பட மொழித்தது.

(இ - ள்) மன்றங்களிலே நெருங்கியகல்வின் கண் கருவ
 கண்முசுக்கள் சூழிபாயங் குன்றகநாடன் என் மனத்திதழ்
 தெளிவித்த தெளிவினைப் பிழையாசென்று தேற்றேனற்கு
 அவன் செய்த தலையளியொன்று: அவ்வொன்றுமப்பெற்றித்
 தாய்ப் பழகாகாது; எ-று

(கூ)

கய பிரசங் கொளவீழ்ந்த தீந்தே விரு அன்
 மரையான் குழவி குளம்பிற் றுகைக்கும்
 வரையக நாட வரையா வரினொந்
 நிரைதொடி வாழ்த லிலள் *

தோழி தலைமகளைக் கண்டு வணர்வுடையது.

(இ - ள்) தேறலைப் பிறர்கொள்ள வீழ்ந்த தீந்தேவி
 றுல்களை மரையான்கன்று குளம்பாலுழக்கும் வரையக
 நாடனே! நீ வரையாது வருவையாயின் எங்கணின்தொடி.
 யுயிர்வாழாள்; எ-று

(கூ)

கக + கேழ லுழுத கரிபுனக் கொல்லைபுள்
 வாரை முதுகாய் கடுவன் புதைத்தயருந்
 தாழருவி நாடன்றெளிசொடுத்தாசொன்றேழி
 நோவளை நெஞ்சுருன்று கோல்.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தேட்ப
 • இயற்பட மொழித்தது.

* இது "தலைமகனேடுகூறும் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்
 மையும் கூறற்குச் செய்யுள்" என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரை
 காரர் (குத்.ககக).

† தொல்-சொல் உச்சு.நச்.

(இ - ள்) பன்றிக

கரிந்த

புனக்கொல்லையுள் வாழை

குரங்கி

னுட்கடுவன் களப்புழுதிபுட் புனத்தத்தயமுள் பூழந்த அருவி
களைபுடைய நாடன், என்றோழியாகிய நேர்வளைக்கு நெஞ்
சூன் றுகோலாகத் தெள்ளிய வஞ்சினங் கூற்றான்; எ-று (கக)

கஉ*பெருங்கை யிருங்களி றைவன மாந்திக்

கருங்கான் மாம்பொழிற் பாசடைத் தஞ்சஞ்

சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை

பொருந்தினூர்க் கேமாப் புடைத்து. .

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்துத்

தலைமக ளியற்பட மொழிந்தது

(இ - ள்) பெருங்கையைபுடைய இருங்களிறு ஐவன

நெல்லைத் தின்று கருங்காலைபுடைய மாம்பொழிலிற் பச்

சிலைநிழ்சிறற்றுயிலும் வண்டுகொளாலிக்குஞ் சோலைமலைநாடன்

கேண்மையைப் பொருந்தினூர்க்கு ஏமாப்புடைத்து;

எ-று.

(கஉ)

கங வார்கதி ரேனல் வளைவாய்க்கிளிகவரு

நீராற் றெளிதிகழ் சோலைநாடன் கேண்மை

யார்வத்தி னூ முயங்கினேன் வேலனு

மீர் வலித்தரன் மறி.

வெறியாட்டெடுத்துக்கொண்டவிடத்துத் தோழிக்துத்

தலைமகள் அறத்தொடுநின்றது.

(இ - ள்) நீண்ட கதிரிணையுடைய பசுந்திணையை வளை

வாய்க்கிளியினங் கவருநீரானே தெளிந்து நிகழாநின்ற

சோலைகளைபுடைய நாடன் கேண்மையைக் காதலினுனி

ரம்ப மேவினேன்; பிரிதலாற்றேறாபினேன்; அவ்வாற்

* நச். ஈகக - இளம் பூ. சுருஅ மேற்கோள்.

முறை
துணிந்த
எ-று

தற்கு மறியையலுக்கத்
இதனை விலக்குவாயாக;
(கரு)

கசு * குறையொன் றுடையேன்மற் றேழி நிறையில்லா
மன்னுயிர்க் கேமஞ் செயல்வேண்டு மின்னே
யராவழங்கு நீள்சோலை நாடனை நம்பி
விராவார லென்ப துரை. †

தலைமகள் வரும்வழியின் ஏதத்துக்குக் கவன்ற தலைமகள்
வரைவுவேட்டுத் தோழ்க்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நின்னொருகாரியமுடையேன்: தோழி! நிலை
மையில்லாத வென்மன்னுயிர்க்கு ஆரணஞ்செய்யவேண்டும்;
இப்பொழுதே பாம்புகளான் வழங்கப்படுகின்ற நீண்ட
சோலையைபுடைய நாடனை நம்மனையின்கணிரவு வரவேண்டா
வென்பதனைச் சொல் ; எ-று. (கசு)

குறிஞ்சி முற்றுப்.

உ.-முல்லை.

கரு செங்கதிர்ச் செல்வன் சினங்கரந்த போழ்நினைற்
பைங்கொடி முல்லை மணங்கமழ வண்டிமிர்
காரோ டலம்வருங் கார்வானங் காண்டொறு
நீரோ டலம்வருங் கண்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழ்க்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) செய்ய கதிரினைபுடைய செல்வன்சீற்றமடங்கிய
காலத்தின்கட் பசுங்கொடியைபுடைய முல்லைகள் பூத்து

* தொல், பொரு, கள, சூத்-உய, நச்சினூர்க்கினியருரை மேற்
கோள்.

† இது “தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்ததற்குச் செய்யுள்”
என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர். (சூத். கசுரு)

மணங்கமழ்தலான் வண்
 தடுமாறுகின்ற முகில்களையு
 நீரோடுகூடத் தடுமாறுநின்றன கண்கள்; எ-று. (க)

கக தடமென் பணைத்தோளி நீத்தாரோ வாரார்
 மடநடை மஞ்ஞை யகவக்—கடன்முகந்து
 மின்னோடு வந்த தெழில்வானம் வந்தென்னை
 யென்னாதி யென்பாரு மில்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) பெரியவாய் மெல்லியவாடி மூங்கில்போன்றி
 ருந்த தோளினைபுடையாய்! நம்மைத்துறந்தா ரிக்காலத்து
 வருகின்றிலர்; மெல்லிய நடைபினை! புடைய மபில்களழைக்கக்
 கடன்முகந்து மின்னுடனேவந்தது எழிலினைபுடைய
 வானம்; ஆதலால், மின்னையும் என்னை வந்து நீ யென்செய்க
 கடவா யென்றிரங்கி யொன்றைச் சொல்லுவாருமில்லை;
 எ-று. (உ)

கஎ தண்ணுறுங்கோட றுடுப்பெடுப்பக் காரெதிரி
 விண்ணுயர் வானத் துருமுற்றத்—திண்ணிநிற
 புல்லுந ரில்லார் நடுங்கச் சிறுமாலை
 கொல்லுநர் போல வரும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) குளிர்நறுங்கோடல் துடுப்புப்போலப் பூங்
 குலைகளை யேந்த கார்காலத்தை யேன்றுகொண்டு முகில்கண்
 மிக்க வானத்தின்கணுருமே றொலிப்பத் திண்ணிதாக
 முயங்குவாரையில்லாதார் நடுங்கும்வகை துன்பத்தைச்
 செய்யும்மாலை கொல்வாரைப்போல வாரின்றது; எ-று. (ஈ)

கடி கடி
தாது
இதழகத்துத்
விரிவளர்ப்பாறு
யிடிப்புது போலு மெழில்வான நோக்தித்
துடிப்பது போலு முயிர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) விரைந்து துள்ளிகளை முகல்கள் இதழகத்தே
சிதறத் தாநினைபுடைய பூங்கொத்துக்களைபுடைய கொண்
றைகள் எரிநிறத்தை மிகுப்பப்படர்ந்து கழறுவதுபோலும்
எழில்விசும்பைக் காணுந்தோறும் வருந்தித் துடிப்பது
போலாநின்றது என்னுடலம்; எ-று. (ச)

கக ஆலி விருப்புற் றகவிப் புறவெல்லாம்
பீலி பரப்பி மயிலாலச்—சூலி
*விரிவது போலுமிக் காரதிர வாவி
யுருகுவது போலு மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மழைத்துளிகளைக் காதலித்தழைத்துக் காடெ
லாந்தோகைகளைப் பரப்பி மயிலினங்களாடக் கருக்கொண்டு
விரிவதுபோலுமிக்கார் முழங்க எனக்கு என்னுயிருருரு
வதுபோலாநின்றது; எ-று. (சு)

20 இனத்த வருங்கலை பொங்குப்புனத்த
கொடிமயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப விடிமயங்கி
யானு மவரும் வருந்தச் சிறுமலை.
தானும் புயலும் வரும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) இனங்களைபுடைய கலைகள் களித்துமிகப்,
புனங்களிலுள்ள கொடிமிடைந்த முல்லை தளிர்ப்ப, இடி

* 'வருவது' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

யோகூடமிடைந்து யு
பத்தைச் செய்யும் மாலைத்
மேல் வரராநின்றன; எ-று. (கா)

உக காரிகை வாடத் துறந்தாரும் வாராமுன்
காரிகொடி முல்லை யெயிற்றினக்—காரோ
டுன்பட்டுவந்தலைக்குமாலைக்கோவெம்மின்
மடம்வாழ சிற்பா ரிலர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) எம்மழகு சுருங்க எம்மை நீங்கினாரும் வருவ
தற்கு முன்னே கருங்கொடியையுடைய முல்லைகள் நல்லா
ரெயிற்று போலவரும்பக் காரோடுனே யுளதாய் வந்து
எம்மை நலிகின்ற மாலைக்கு எம்மைப்போல் வலியிழந்து
மெலிவாற்றியிருந்து வாழ்வாரில்லை; எ-று. (எ)

உஉ கொன்றைக் குழலூதிக் கோவலர் பின்னிரைத்துக்
கன்றம ராயம் புகுதர—வின்று
வழங்கிய வந்தது மாலையாங் காண
முழங்கிவிற் கோலிற்று வான்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) கொன்றை யென்னுநின்ற குழலூதிக் கோவ
லர்பின்னே நிரைத்துக் கன்றை விரும்பிய நிரையாயங்க
னார்தோறும்புக; இவ்விடத்தின்கண் வழங்கவேண்டி வந்தது
மாலை: யாமிறந்துபடாநிருந்து காணும்படி முழங்கி வில்லைக்
கோலிற்று மழை; எ-று. (அ)

உஊ தேரைத் தழங்குரற் றார்மணி வாய்திறப்ப
வார்கலி வானம் பெய்றொடங்கிக்-காரிகொள
வின்றாற்ற வாரா விடுவாரிகொல் காதல
ரொன்றாலு நிலலா வளை.

(இ - ள்) கார்ய நிறத்தைபுடைய அசோகு மலர்ந்து
 கமழக் கானமெல்லாம் மகிழ்வோடு ஷண்டின் ரொகுதி
 முழங்கி தாதனைந்தாடக் காண்பதால், அழகிய தாதுக்
 களைக் கொட்டுஞ் சிறிய மாலை மயக்கத்தைச் செய்தது;
 அதனானே கண்களினின்றும் பெருகு நீரா : னிறைந்தது
 உடல்; இது நீர்த்தன்று. எ-று. (காட)

உச கல்லேர் புறவிற் கவினிப் புதன்மிசை
 முல்லை தளவொடு போதவிழ—வெல்லி
 யலைவற்று விட்டன்று வானமு முண்கண்
 முலைவற்று விட்டன்று நீர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) கல்லெழுந்து கிடந்த கானத்தின் கண் அழகு
 பெற்றுப் புதல்கண்மிசை முல்லைகளும் செம்முல்லைகளும்
 பூக்கண்மலர் இரவிகண் முகிலும் அலைவற்று விட்டன;
 மையுண் கண்களும் முலைமறைய நீர் வார்ந்தன; எ-று. (கா)

உஎ* கார்புடைப் பிண்டி கமழப் புறவெல்லா
 மார்ப்போ டினவண் டிமிர்ந்தாட-நீர்த்தன்றி
 பொன்றா தலைக்குஞ் சிறுமலை மாறுழந்து
 நின்றாக நின்றது நீர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) கார்ய நிறத்தைபுடைய அசோகு மலர்ந்து
 கமழக் கானமெல்லாம் மகிழ்வோடு ஷண்டின் ரொகுதி
 முழங்கி தாதனைந்தாடக் காண்பதால், அழகிய தாதுக்
 களைக் கொட்டுஞ் சிறிய மாலை மயக்கத்தைச் செய்தது;
 அதனானே கண்களினின்றும் பெருகு நீரா : னிறைந்தது
 உடல்; இது நீர்த்தன்று. எ-று. (காட)

* உரு-உசு-வது செய்யுட்கள் இதுபோது அகப்படவில்லை.

கடி.

ஐந்திலை முதல்

உய குருந்தலை வா... 44
வாயின் பகுதர...
பின்னோடு நின்று... கண்கள்...
வென்னோடு பட்ட வகை.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குருந்துகளால் அலைக்கப்படுகின்ற பெரிய
மரலையைத் தொடர்ந்து வண்டுகள் ஒலிக்க வாயிலிற் சென்
ருந்தோழி! என் கண்களினின்றும் ஓடா நின்ற நீரைப்
பின்னோடும் மழையென்பேனோ. எ-று. (கச)

முல்லை முற்றும்.

ந-பாலை

உக எழுத்துடைக் கன்னிரைக் கூர்வாய் விழுத்தொடை
யம்பா லலைக்குஞ் சுர நிறைந்த தும்பாரார்
பெருந்தகு தாளான்மைக் கேற்க வரும்பொருள்
தருமவர் காத லவர்.

தலைமகளைத் தோழி சேலவழங்குவித்தது.

(இ-ள்) தகுதிப்பட்ட தாளான்மைக்கேற்கப் பொரு
டரும் நசையினாற் சென்ற நங்காதலர் கூர்ந்த பருக்கைக்
கற்கள் நிறைந்த சுரத்தின் கண்ணே ஆறலைக்குங் கள்வர்
கூரியவில்லிற் பொருந்திய அம்பாலலைக்கப்படுதலையும்
பாரார். எ-று. (க)

நய வில்லுமு துண்பார் கடுகிய தானைக்குங்
கல்சூழ் பதுக்கை யரணைத் திறப்பார்கொன்
மெல்லியல் கண்ணோட்ட மின்றிப் பொருட்கிவர்ந்து
நில்லாத வுள்ளத் தவர்.

ஆற்றளென்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சோல்லியது.

மில்லா... த்துக் கண்ணோட்ட
 லடித்து... நங்காதலர் வில்லா
 கற்கள் நிறைந்த சரத்தைக்கடவார்கொல்! எ-று. (2)

௩௧ பேழ்வா யிரும்புலி குஞ்சரக் கோட்பிழைத்துப்
 பாழூர்ப் பொதியிற் பகற்பார்க்கு மாரிடைச்
 சூழாப் பொருணசைக்கட் சென்ற ரெனநினைந்து*
 வாழுதியே மற்றென் னுயிர்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) பெருவாயினை யுடைய புலி யானைகட்குத் தீங்
 கிழைத்து நிற்குஞ் சரஞ் சூழ்ந்த வழியைவிட்டு அகன்றார்
 பொருளை விரும்பிச் சென்ற நங்காதல ரென்று நினைந்து
 உயிரே! ஆற்றுவாயாக. எ-று. (௩)

௩௨ நீரி லருஞ்சரத் தாமா னினம்வழங்கு
 மாரிடை யத்த மறைப்பார்கொ லாயிழாய்
 நாணினை நீக்கி யுயிரோ டுடன்சென்று
 காணப் புணர்ப்பதென் னெஞ்சு*

தலைமகள் சேலவு கேட்ட தலைமகள் ழுற்றளாய்க் கூறியது.

(இ - ள்) நீர் வற்றிய அருமையான சரத்திலே விலங்
 கின் ரொகுதி திரிகின்ற வழியில் நங்காதலரை வேட்டுவர்
 மறைப்பரோ? ஆயிழாய்! நாணைக்கவிட்டு அவருடன்
 சென்று காணும்படித் தூண்டுகின்ற தென்னெஞ்சு,
 எ-று. (௪)

௩௩ பொறிகிளர் சேவ லரிமரற் குத்தி
 நெறி தூ ரருஞ்சர நாழுன்னி விடலா

* ப-ம் சென்றேனருணினைத்து.

† அரிமாற்றிரங்கி கரிபுறக்கிடைக்கை-சிலம்பு-காடுகாண் என

மயர்வொழி வேளையு

துயர்ந்து தோன்றன கண்கள், எய்த
ஊர் அணிந்த மயவந்தல்

(இ-ள்) புள்ளிகள் விளங்குகின்ற சேவல் வரியை
புடைய மருளைக்கொத்தி யிட்டு நெறியைத் தூர்க்கும் இவ்
வரிய சுரத்தை நாம் கடந்துவிடுவோம்; பேதாய்! அயர்
வொழிவாயாக; அதோ தோன்றுங் கொடி நமது நாட்ட
கத்து மலையிற்றேன்றுவது. எ-று. (௫)

சுச பீரிவர் கூர்மை மறுமுனை சேர்ந்தலக்குங்
கூருகி ரெண்கி னருங்கிளை கண்படுக்கு
நீரி லருஞ்சுர முன்னி யறியார்கொ
லீரமி னெஞ்சி னவர்.

ஆற்றளெனக் கவன்ற தோழ்க்த ஆற்றுவலெனக் கூறியது.

(இ-ள்) தோழி! அன்பற்ற மனமுடையவரெனினு
நங்காதலர் குருதியை வேளிப்படுத்த வல்ல கூர்மையுடைய
மறுமுனையைப்போற் சேர்ந்து நுன்புறுத்தவல்ல கூரிய நகங்
களைபுடைய கரடியின் களைகளும் கண்படுக்கும் நீரற்ற அருஞ்
சுரத்திற் சென்றறியார் கொல்லோ! எ-று. (சு)

நூடு சூற் புறவி னணில்பிளிற்றுஞ் சூழ்படப்பை
யூர்கெழு சேவதி யோடுவார் திளைக்குந்
தேரோடு கர்னற் தெருளிலார் செல்வர்கொ
லூரிடு கவ்வை யொழித்து.

தலைம்களது சேலவுணர்ந்து அழங்கிக்கூறியது.

(இ-ள்) சூற்றூரில் அணில் பிளிற்றும் படப்பை
சூழ்ந்த சிற்றூரிற் பொருணைகையாற் சென்றார் திளைக்குந்
தேரோடு சுரத்துத் தெருளமாட்டாராய்ச் செல்வார் கொல்
லோ! ஊரிலுண்டாகிய அலரை அறியாது. எ-று. (எ)

௩௬. மு... பிங்கிய சூழ்பட்ப்பை
புள்ள... சூழ்தல் சூடிக் கிரைபார்க்கும்
கள்ளம் வழங்குஞ் சரமென்பர் காதல்
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவீன்கண் ஆற்றளாய தலைமகளைத் தோழி யாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) கூரிய முள்ளையுடைய மூங்கில் பிணங்கிச்
சூழ்ந்த கொல்லையிற் புள்ளிகளையுடைய பூனை தன் சூட்டிக்
கிரைபார்க்குங்குற்ற நிறைந்த சரமென்பர் காதலரின் மனஞ்
சென்ற நெறி. எ-று. 'அ)

௩௭ பொரிப்புற *வோமைப் புகைபடு நீழல்
வரிநுதல் யானை பிடியோடுறங்கு
மெரிமயங்கு கானஞ் செலவுரைப்ப னில்லா
வரிமயங்குண் கண் ணு ணீர்.

செலவுறுத்தது.

(இ - ள்) பொரிந்த புறத்தையுடைய ஒமையினது புகை
படும் நீழலில் கோடுகள் பொருந்திய நெற்றியையுடைய
யானை தன் பிடியோடுறங்குந் தீமயங்கிய பாலையிற் செல்ல
வுரைப்பர் காதலர்; அரிபடர்ந்த கண்களில் நீர் நில்லாவா
யின. எ-று. (க)

௩௮ கோலுள் வல்பயமில் வயமாக் குழுமு
தா அள்வீ பதுக்கைய கான மிறந்தாரகொ
லாள்வினையி னாற்ற லகன்றவர் நன்றுணரார்
மீளிகொண் மொய்ம்பி னவர்.

ஆற்றுலீலைக்கூறியது.

(இ-ள்) வினைவல்ல அச்சமில்லாத விலங்குகள் திரண்ட
அடிகளைக்குத்தும் பதுக்கை நிறைந்த சரம் கடந்தார்

*தட்பக்காலத்து வெப்பமானுதோமை. பெருங்கதை I ரு உ வ ரு உ
அகலிலை ஒமை ஷ V ரு ரு உ.

கொல்லோ! மிக்கவலிமை
சென்றவாற்ற லறியார் போலும். (ய)

நகூ கொடுவரி வாய்த்த துணையிழந் தஞ்சிக்
கடுவுணங்குபாறைக் கடவு டெவிட்டு
நெடுவரை யத்த மிறப்பர்கொல் கோண்மா
படுபகை பார்க்குஞ் சரம்.

இதுவுமது

(இ-ள்) தோழீ! வளைந்த வரிகளை யுடைய தன்றுணையை
யிழந்தஞ்சி எதிர்வரும் பகையைப் புலி பார்த்து நிற்குஞ்
சாதத்தைக் கடுவைக் கழுத்திலுடைய கடவுளது மலையை
நிகர்த்த அத்தவனையை எல்லடைவதன்முன் செல்லார்
கொல்லோ! எ-று (கக)

சய மன்ற முதுமரத் தாந்தை குரலியம்பக்
குன்றக நண்ணிக் குறும்பிறந்து—சென்றவ
ருள்ளிய தன்மையர் போலு மடுத்தடுத்த
தொள்ளிய தும்மல் வரும் †.

நிமித்தங் காட்டிக் கூறியது.

(இ-ள்) முதுமரப் பொந்திற் பொருந்திய ஆந்தை குர
லியம்பக் குன்றக நண்ணிவந்து பின் சிற்றூரினின்றும்
நம்மை திணையுந்தன்மையுடையர் போலும்; அதனானே
தோழீ!. அடுத்தடுத்தத் தும்மல்வரும் எ-று. (கஉ)

† திணைப்பவர் போன்று நிணையார் கொறும்மல் திணைப்பது
போன்று டுகும். என்ற கஉ௦௩-ஊது திருக்குறளையும் சேய்மைக்
கண்ணராய கேளிர் திணைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்கு தும்
மறோன்று. மென்னு முலகியல் பற்றி என்னுபரிமேலழகரது வீசே
டக் குறிப்பையு நோக்குக.

சுக

திருந்தின
 வே... ஹந்தோரை யாநினைப்ப
 வீங்கிய மென்றோள் கவினிப் பிணிதீரப்
 பாங்கத்துப் பல்லி படும்.

இதுவும்து.

(இ-ள்) அழகிய இடக்கண்ணாடாரின்றது; யான்
 காணுங் கனகஞ்சுந் திருந்தின; உயர்ந்தகுன்றுக ணிற்றந்த
 பாலையக் கடந்தானா யாநினைப்ப வாடிய மெல்லியதோள்
 களும் பசலை நீங்கி யழகிதாகவும், பக்கத்தும் பல்லி படா
 நிற்கும் ஏ-று. (காட)

சுஉ ஒல்லோமென் றேங்கி யுயங்கி யிருப்பவோ
 கல்லி லிவர்தமரம் காற்பெய்சிலம்பொலிப்பக்
 கொல்களி றன்னான்பின் செல்லுங்கொ லென்பேதை
 மெல்விரல் சேப்ப நடந்து.

நற்றயிரங்கல்.

(இ-ள்) மாட்டோ மென்றுவாடி மெலிந்துயிருப்பவோ,
 அன்றிக்கல்லை ிவர்தலா லுண்டாகும் பேரொலியாகக்
 காலிற் பூட்டிய சிலம்பொலிப்ப, மெல்லியவிரல் சேப்ப,
 கொல்களிறன்ன சீற்றத்தை யுடையான் பின் என் பேதை
 செல்லுமோ! ஏ-று. (கச)

பாலை முற்றும்.

சு-மருதம்.

சுந ஆற்ற லுடைய னரும் பொறி தூ நல்லூர
 னேற்றுச் சிறிதாய காய்வஞ்சி-யேற்றுருவைக்

கட்ட கழுத்திற்
பட்டஞ் சிதைப்ப னெய்.

தோழ் தலைவியை யாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) அரிய புலனிறையுடைய நல்லூரன் நேற்
றுண்டாய சிறிதாய காய்வினை நினைந்து தாங்கவல்லன்;
புதல்வன் ஏறுபோலு முருவமுடையான் கழுத்தைக்கட்ட
வும் மதாணியைச் சிதைப்பவும் நினைந்துவரும் மாபிற்று.
எ-று (க)

சச அகல்பணை யூரனைத் தாமம் பிணித்த
திகன்மை கருதி யிருப்பன்.—முகனமர்
வேதின் மகளிரை நோவ தெவன்கொலோ
பேதைமை கொண்டொழுகு வார்.

தோழ் வாயின் மறுத்தல்.

(இ - ள்) பாண! பேதைமைகொண்டொழுகுமவர் அழ
கிய ஏதின் மகளிரை நோவதென்? அகல்பணை யூரனை மாலை
யாற் பிணித்தமையை நினைந்து அவன் நிற்பானாயினான்.
எ-று. (உ)

சரு பாத்தில் கழுத்திற் புதல்வனுறச் சான்றாள்
முத்தோடு மினியர் வருமுலையார் சேரியுள்
நீத்துநீ ருண்ணாய்ப் பாணநீ போய்மொழி
கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளர்கின்ற முலையைடையாரது சேரியுள்
நீருணவருந்தும். பாணனே! சேரியுள் புதல்வன்
கழுத்தைக்கட்டிச் சான்றாய் நிற்கக் காதலர் முற்செல்வார்;
நீ சொல்லினுஞ் சொல்; கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.
எ-று (ங)

சுகு
பய
தண்டி... ஆர்ன் மலரன் மார்புறப்
பெண்டிர்க் குரைபாண வுய்த்து.

இதுவுமது.

(இ ள்) பாண ! உழுதலை மறுத்த சிவந்த கண்களோ
புடைய எருமை பழனத்திற்பாடிந்து மாந்தி நித்திலை
துங்குங் குளிர்ந்த துறையையுடைய ஊரனது மலரன்ன
மார்பைப் புல்லும்படிச் சென்று பாதையர்க்கு உரைப்பா
யாக. எ-று.

(ச)

சுஎ தேங்கமழ் பொய்கை யகவய லூரணைப்
பூங்கட் புதல்வன் மிதித்துழக்கு—ரிங்குத்
தளர்முலை பாராட்டி யென்னுடைய டடிவை
வளர்முலைக்கஞ் குழுமுழு கு வார்.

தோழ் துறை நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஆங்கு மண நாகுகின்ற பொய்கை சூழ்ந்த
பாந்த வயல்களையுடைய ஊரணை அழகிய கண்களையுடைய
புதல்வன் மிதித்துழக்கும்; இங்குள்ளார் என்னுடைய பாளை
யினது தளர்முலைபாராட்டுவதையும் வளர்முலைபா லுண்டார்கும்
துன்பத்தினை யு மறியார். எ-று.

(ரு)

சுடி * பேதை பகலைப் புதல்வன் றுணைச்சான்ற
மோதநீர் வேலி மகிழ்நற்கென்செய்தும்
பூவார் குழற்கூந்தற் பொன்னன்றார் சேரியுள்
ளேவாது செல்பாண நீ.

பாணந்த வாயின் மறுத்தது.

* திணைமொழி ஐப்பது கூசு. நோக்குக.

(இ-ள்) பாண!

ஹணையாகக் கழிக்கின்றது மகிழ்நற்கு யாம் என்கெய்த னியலும், யணரிந்த குழலையுடைய பொன்னன்னார். சேரியுள் ஏவாது சென்று ஆராய்வாயாக. எ-று. (கூ)

சக யாணர் நல்லூரன் நிறங்கிளர்ப்ப வென்னுடைய பாண விருக்க வதுகளை—நா னுடையா த்தன்னுற்ற தெல்லா மிருக்க விரும்பாணை நின்னுற்ற துண்டே லுரை.

இதுவுமது.

(இ-ள்) புதியவருவாயினையுடைய நல்லூரனது பெருமையை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதை நிறுத்துவாயாக, பாண; நா னுடையவாய எந்தலைவிபிடத்து எவ்வகைப்பட்ட நலனுமிருக்க விரும்பாணைப்பற்றிய வெண்ணம் நினக்கு நேர்ந்ததுண்டாயின் அதனைச் சொல்வாயாக. எ-று. (எ)

நய ஒள்ளிதழ்த் தாமரைப் போதுறமு முரணை யுள்ளங்கொண்டுள்ளாளென்றியார்க்குரைக்கோ-வொள்ளிழாய் நச்சுப் பணிமொழியுண்டே நான்மேனோளார் பொய்ச்சு ளெனவறியா தேன்.

தூறு நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒள்ளிய இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவினை யொத்த ஊணை யுளத்திற் கொண்டுள்ளா ளென்று யாரிடத் துரைப்பேன்; அவாது நஞ்சு போன்ற முன்னுட்சொன்ன மொழி பொய்ச் சூளாமென வறியாதவளாயினேன். எ-று. (அ)

* ஐத்திணை ஐம்பது உரு. இங்கு கவனிக்கற்பாலது.

௯௧ பே. சுவாவோ
 வாய்த். னானை—நோதக
 மருபவோ மாணிழாய்
 நோவதெவன் மார்பறியு மின்து.

ஆற்றமையே வாயிலாகப் புக்க தலைமகள் புணர்ந்து நீங்கிய பின்பு
 சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

(இ-ள்) பேதை யென்று தமரைக் கோபிக்கத்தகு
 மோ? தாமரைப்போலினை யொத்த கண்ணானைக் காண்பிங்
 கால் வாய்நிறவாநிருப்பதைக் கூறவோ? நாதனைக் கூறுவது?
 இதனை இன்று என்னெஞ்சு அறிபும். எ-று. (க)

௯௨ காதலிற் றீரக் கழிய முயங்கன்மி
 னோதந்து நன்று மொலிபுன லூரனைப்
 பேதைப்பட் டேங்கன்மின் நீயிருமென்னிலா
 வாசை யொழிய வுரைத்து.
 தோழி கூற்று.

(இ-ள்) ஒலிக்கின்ற புனலாற் சூழப்பட்ட ஊரனோடுநீவிர்
 பெரிய இளநிலவில் ஆசை நீங்கப் பேசிக் காதல் நீங்கும்படி
 மிக முயங்கற்க; பின்னர் பேதை மனத்தினளாய் வங்கத்
 தக்க நோயை நீ அடைவாய். எ-று. (ஃ)

௯௩ உண்ணாட்டஞ் சான்றவர் தந்த நசையிற்றூ
 னெண்ணாற்சூக்கண்டே னாட்டநீதிர்க்குதுமென் றெண்ணி
 வழிபாடு கொள்ளும் வளவய லூரன்
 பழிபடு நின்மேலுது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) வளமையான வயலைபுடைய ஊரன் உண்
 னாட்டஞ் சான்ற பரத்தையர் தந்த வாசையில் மாழ்க்கி

ஐயத்தான் எண்ணாது
மென்றெண்ணி வழிபா
தின்மேற் பழிபுண்டாகும். என்னை? (கக)

௫௪ உண்டுகொறப் பொய்கை வராது லினமிரியுந்
தண்டுகொற யூர தருவதோ—ஒண்டொடியைப்
பாராய் மனை துறந்து தேரிற் செலவதனை
யூராண்மை யாக்கிக் கொளல்.

வாயின் மறுப்பாளாய்த் தோழி தலை மகம் துணர்த்தியது.

(இ-ள்) பொய்கையின் கண்ணே வாலினம் திரிகின்ற
குளிர்ச்சி பொருந்திய துறையை யுடைய ஊரனே! ஒண்
டொடியைப்பாராத இல்லைத் துறந்து தேரிற் செல்வதனைப்
பெருமையாக்கிக் கொள்வது நினக்குத் தருதியோ?
எ-று. (கஉ)

௫௫ பெய்கை நல்லூரன் நிறங்கிளர்ப்ப தென்னுடைய
வெவ்வ மெனினு மெழுந்தீக—வைக
மறுவில் பொலந்தொடி வீசுமா லாற்றுஞ்
சிறுவ னுடையேன் றுணை.

விறல்கீத வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பொய்கை நல்லூரனது நன்மை விளங்க
என்னுடைய தனிமை புண்டெனினும் நீ சென்று ஆண்டு
வைகுவாயாக; மறுவில் பொலந்தொடி நினக்கு வேண்டியன
நடும்; யான் சிறுவன் றுணையாக நின்று ஆற்றுவேன்.
எ-று. (கங)

௫௬ வினையு லூர னலனுரைக்கு மாதர்
வினையு சக்கரத் தாழி—கொலைபிழையா

* இதனை இத்துறைக்கே உதாரணங் காட்டுவர் நச்சினுக்கீ
கீனியர் - தொல் - பொருள் சூ-கருய்.

தெனொலி மனதின் வாழ்நாழ்க
 னொலி மனதின் வாழ்நாழ்க

தலைவி கூற்று.

(இ-ள்) வினாவயலாரனை வலிந்த பாத்நையாது
 வஞ்சத்தினின்றும் தப்பிவருமேல் தின் வாழ் நானொல்லாம்
 ஆற்றியிருப்பேன். எ-று. (கச)

மருதம் முற்றும்.

ரு.-நெய்தல்.

ரு எழுது திரைக்கரை வான்குருகு வின்றாவி
 யழிதரு யுதை யெடுக்குந் துறைவனைப்
 பேதையா னென்றுணாரு நெஞ்சா மினிதுண்மை
 யுதிய மன்றோ வுயிர்க்கு.

தலைவி உட்கொள்.

(இ-ள்) மேலோங்கி வருகின்ற அலைகளை யுடைய கரை
 யிலே பெரிய அன்னங்களின்றாவி உழிதரும்படி. உறையக்
 காற்றடிக்கும் துறைவனைப் பேதையானென்றென்றும்
 உணாரு நெஞ்சா இனிதுண்மை நம்முயிர்க்கு உறியமன்றோ
 தோழி! எ-று. (க)

ரு உன்னிகொ ரோழி யவர்கண் ணு நன்சில்லை
 யன்னை முகனு மிகத்தளர—நாமினி
 புன்னையம் பூங்கானற் சேர்ப்பனைத் தக்கதோ
 நின்னல்ல தில்லென்றுரை.*

தலைவி தோழிக்கு அறங்கொடு நிற்பல்.

* இதனை இத்துறைக்கே உதாரணம் காட்டுவர் நச்சினர்க்
 கிஷியர் தோல்—பொருள் சூத் ௧௧௨.

(இ-ள்) தோழி! கண்கள், மெய், ஆய்
முகமும் மிகத்தளராநின்றது, மாம இலையாய் காணற்
சேர்ப்பினைக் கண்டல் தக்கதோ? ஆய்க்கு நின்னல்ல
தில்லையென்றுரைப்பாயாக. எ-று (2)

கூ இடுமணலெக்க ரகன்காநற் சேர்ப்பன்
கடுமான் மணியரவ மென்று—கொடுங்குழை
புள்ளரவங் கேட்டுக் கலுழ்ந்தாள் சிறுகுடிய
ருள்ள நாணுவ ரென்று. †

தமரை அஞ்சியது.

(இ-ள்) புட்களி னரவங்கேட்டு இடப்பட்ட மணலா.
லாய எக்கர்படிந்த அகன்ற கானலையுடைய சேர்ப்பனது
கடிய மாவினது மணியோசை யென்று கொடுங்குழை
சிம்மூரினாள் தமர் சினங்கொள்வரென்று வருந்தினாள்;
ஆகையான் சேர்ப்பனே! இனி நீ வாராதொழிவாயாக.
எ-று. (௩)

கூ மணிநிற நெய்த லிருங்கழிச் சேர்ப்ப
னணிநல முண்டகன்றா எனன்றுகொ-லெம்போன்
றணிமல ரெக்கர்மே லோதம் பெயர்ந்து
துணிமுன்னீர் துஞ்சா தது. ‡

தோழி தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது.

(இ-ள்) அழகிய நிறத்தினையுடைய இருங்கழிகள்
பொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவன் அணிநலமுண்டு நீங்கி

† இதனைத் தலைவன் குறியிட்த்து வரிற் சுற்றத்தார் அறிவ
ரென்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர். தோல்
பொருள்-கு கருக.

‡ இதனை இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினூர்க்
கினியர்-தோல்-பொருள்-கு கருக.

ஞன்; மேல் ஞன்
எனில்லை. எ-று.

கலைபுடைய எக்கர்
கலா தலையும் மீண்டா
(சு)

கூக கண்டிரன் முத்தம் பயங்கு மிருமுன்னீர்ப்
பண்டங்கொ ஞவாய் வழங்குந் துறைவனை
முண்டகக் கானலுட் கண்டே னென, தெளிந்தே
வின்ற வுணர்விலா தேன்.*

புணர்ச்சி வந்தத் தருமென்று தெளிதல்.

(இ - ள்) பெரிய கடலிடத்தே பண்டநிறைந்த நாவாய்
நீரிசின்ற கடற்றுறைவனை முண்டகக்கானலுட் கண்டே
என நின்ற வுணர்விலாத யான் கண்டிள் முத்தம் பயாப்
பது என். எ-று. (ரு)

கூஉ அடும்பிமி ரெக்க ரலவன் வழங்குங்
கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப னருளா னென, தெளிந்து
கள்ள மனத்தா வியனெறிச் செல்லுங்கொ
னல்வனை சோர நடந்தது.

குறை நயப்பித்தது.

(இ - ள்) அடப்ப மலர் நிறைந்த எக்கரில் நண்டு விடா
யாடுங் கழியையுடைய தண்ணந்துறைவன் அருளாஎனனத்.
தெளிந்தேன்; தேசுழி! என்வனை சோரளிட்டுத் தலைவன்
தவாக் குரியு நெய்யிற செல்லுவானே? எ-று: (கூ)

கூட கண் ணுறு தெய்தல் கமமுங் கொடுங்கழித்
தண்ணந் துறைவனே தண்ணி லனாயிழாய்

* இதனை இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினூக்கி
கினியர். தொல்-பொருள் சூத். ககக, பக். உஎஉ. நம்பி அகப்பொ
ருள் பக் கஉஅ.

தண்ணகைப் பட
பண்ணமைத் தே கண்கள், எ-று.

• தலைவன் சிறைப்புறந்தானாகத் தோழி கூறியது.

(இ - ள்) கண்ணையொத்த கருநீலங் கமழும் வளைந்த
கழியையுடைய தண்ணந்துறைவனோ அருளிலன்; ஆயி
ழாய்! புன்முறுவலை யாண்மையெனக் கருதினால் பண்ண
மைத் தோண்மேல் பசப்பூரா நிற்கும். எ-று. (எ)

கூசு தெண்ணீ ரருங்கழி வேண்டு மிரைமாந்திப்
பெண்ணைமேற் சேக்கும் வரைவாய்ப் புணரன்றில்!
தண்ணந் துறைவர்க் குரையாய் மடமொழி
வண்ணந்தா வென்று தொடுத்தது.

தலைவன் சிறைப்புறந்தானாகத் தோழி வரைவு கடாயது.

(இ - ள்) தெள்ளிய நீரையுடைய அருங்கழியில் விரும்பு
யாங்கு இரைமாந்தி பொழிலின்கட், பெடையோடு நலனு
ண்ணு மன்றிலே! மடமொழியின் நலத்தைத் தருவாயாக
வென்று தண்ணந்துறைவர்க்குச் சொல்வாயாக. எ-று. (அ)

கூடு *எறிசுருக் குப்பை யினங்கலங்கத் தாக்கு
மறிதிரைச் சேர்ப்பன் கொடுமை யறியான் கொல்
கானக நண்ணி யருளுற் றிடக்கண்டுங்
கானலுள் வாழுங் குருகு.

• இதுவுமது.

(இ-ள்) கானலுள் வாழுங் குருகு காண்க நண்ணினும்
அருளொடு இருப்பக்கண்டும எறிசுரு சிறுமீன் கூட்டத்
தைக் கலக்கத்தாக்கும் எறிதிரைச் சேர்ப்பன் றுன்செய்யுங்
கொடுமையறியான் கொல்லோ? எ-று. (க)

கூக நுண்ணூண் வலையிற் பரதவர் போய்த்தந்த
பன்மீ னுணங்கல் கவருந் துறைவனைக்

* எறிசுரு நீள்கட லோத முலாய நெறி-திணைமலை கடு, சந.

கயங்கொலென்றேழி
வணை... த் தொடுத்து. †

பிரவு.

(இ-ள்) நுண்ணிய கயிற்றூலாய பல கண்களை யுடைய
வலையிற். பரதவர் கொண்டுவந்த மீணுணங்கலைக் குருகு
கவருந்துறைவனைக் கண்ணூற் கண்டபின் என்னலனைத்
தாவென்று கேட்க வமைமுமோ? தோழீ! எ-று. (க௦)

கூ௭ இவர்திரை நீக்கியிட் டெக்கர் மணன்மேற்
கவர்கா லலவன் றன்பெடையோடு
தவமு மிருங்கழிச் சேர்ப்பனோ டென்றேழி
படர்பசலை யாயின்று தோள்.

காமர்க்க கழ்படர் கிளவி.

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற அலையை விட்டு அலவன் றன்
பெடையோடு எக்கர் மணன்மேற் றவமு மிருங்கழிச் சேர்ப்
பனோ அதோ தோன்றுவது, தோழீ! என் தோள் பசலை
படரா நின்றது. எ-று. (க௧)

கூ௮ சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்துவி நாராய் ‡
இறுமென் குலநின் பிள்ளைகட்கே யாகி
யெறிநீ ரருங்கழிச் சேர்ப்பன்கன்ற
நெறியறிதி மீன்படரு நீ.

† இசை மாநலந்தா என்ற துறைக்கும், அவன்விலங்
குறினும் என்ற துறைக்கும் உதாரணங் காட்டுவர். நச்சினர்க்
கிரியர். தொல்-பொருள்-கு. ௧௩௦, ௧௧௪, பக். ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩.

‡ இவ்வடி அஃறிணைப் பெயர்களும், உயர்திணைப் பெயர்
கன்போல விளியேற்றதற்கு உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்டது.
தொல் - சொல் விளிமரபு ௩-௩௪.

(இ-ள்) சிறிய மீசை
 னாய்! மிகர்சிறிய மீசை
 மென நினைந்து படர்கின்ற நீ இரங்குகிற
 ந்த தெநி யறிவையோ? எ-று. .

(கஉ)

கூக முடமுதிர் புன்னைப் படுகோட்டிருந்த
 மாடமுடைநாரைக் குரைத்தேன்-கடவறிந்து
 பாய்திரைச் சேர்ப்பன் பரித்தேர் வரக்கண்டு
 நீ தகா தென்று நிறுத்து. *

தோழி கலைமகளை இவர்க்குறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) வளைந்து முதிர்ந்த புன்னையின் பட்ட கிளையின்
 ருந்த நாரைக்கு உரைத்தேன் தனது கடமையையறிந்து
 பாய்கின்ற அலையை யுடைய கடனானது பரித்தேர் வாக்க
 கண்டு, நீமேற்செல்லல்தகா தென்று நிறுத்துவாயாகவென்று
 சொல்லும்படி. எ-று. †

(கஉ)

* காமஞ் சிறத்தல் என்ற துறைக்கு உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்டது தோல் - பொருள் கு. ககச, பக் உஅடு.

† எ0-வது செய்யுள் கிடைக்கவில்லை.

